

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Valérie Mihalčinovej v právnej veci žalobcov: 1) J. D., 2) M. D., *obaja zastúpení JUDr. E. B.*, proti žalovanému: **KSÚ v N.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 22. septembra 2006, č. KSUNR-2006-708-2, konajúc o odvolaní žalobcov 1) – 2) proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 16. januára 2007 č.k. 30 S 40/2006-18, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 16. januára 2007, č.k. 30 S 40/2006-18 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia 1) – 2) domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 22. septembra 2006 č. KSUNR-2006-708-2. Uvedeným rozhodnutím žalovaný správny orgán zamietol odvolanie žalobcov a potvrdil správnosť rozhodnutia – stavebného povolenia Mesta K. zo dňa 24. júna 2006 č. Sp 95/2006, ktorým stavebný úrad povolil prístavbu k rodinnému domu podľa § 66 ods. 1 stavebného zákona.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že sa stotožnil so zisteniami i právnym záverom žalovaného a nezistil nezákonnosť postupu ani jeho rozhodnutia. Oba správne orgány vec správne posúdili podľa § 66 ods. 1 stavebného zákona a § 6 ods. 1 a 5 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. Poukázal na skutočnosť, že v stavebnom konaní pred správnymi orgánmi sa nevyžaduje súhlas susedov. Títo sú účastníkmi konania a môžu si uplatňovať svoje námietky a pripomienky a tak chrániť svoje práva a právom chránené záujmy. Oprávnené požiadavky stavebný úrad v rozhodnutí zohľadní a neoprávnené s odôvodnením zamietne. V čase, keď na pozemku staviteľov sa nachádzala hospodárska

budova, žalobcovia 1) – 2) postavili stavbu garáž s ďalšou budovou. Túto svoju stavbu situovali tak, že sa nachádza 70 cm od spoločných hraníc pozemkov. Zmenou jestvujúcej stavby – hospodárskej budovy na prístavbu k rodinnému domu stavebníkov podľa navrhovanej projektovej dokumentácie nebude sťažené vetranie stien ani celková údržba susednej prístavby a garáže žalobcov.

Preto krajský súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného a postupu správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom a žalobu zamietol.

Neúspešným žalobcom 1) – 2) náhradu trov konania krajský súd nepriznal podľa § 250k ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali žalobcovia 1) – 2) odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Na pojednávaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky právny zástupca žalobcov 1) – 2) žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a zrušil rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Uviedli, že krajský súd ani správny orgán prvého a druhého stupňa nijakým spôsobom neskúmali a ani neodôvodnili absenciu aplikácie ustanovenia § 6 ods. 3 vyhlášky č. 532/2002 Z.z., pričom krajský súd len stroho konštatoval, že vec bola zo strany správnych orgánov správne posúdená podľa § 6 ods. 1 a 5 citovanej vyhlášky. Podľa ich názoru znenie ustanovenia § 6 ods. 3 citovanej vyhlášky, ktoré upravuje vzdialenosti medzi rodinnými domami je kogentným ustanovením a platí i v prípade zmeny stavby, v danej veci pokiaľ ide o prístavbu. Krajský súd pokiaľ aplikoval na daný prípad postup podľa § 6 ods. 5 citovanej vyhlášky, žalobcovia poukázali na skutočnosť, že tento postup je možný len za predpokladu existencie výpočtov a meraní.

Žalovaný správny orgán navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že povolená stavba je prístavbou k jestvujúcej stavbe rodinného domu, ktorou sú už odstupové vzdialenosti od hranice pozemkov dané. Rovnako vyjadrenia dotknutých orgánov sú k povolenej prístavbe kladné. Žalobcovia sa v konaní ani nedomáhali zabezpečenia ďalších podkladov, výpočtov a meraní, ako to uvádzajú v žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a v medziach podaného odvolania, odvolanie prejednal na odvolacom pojednávaní (§ 246c veta prvá a § 214 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa zákonného ustanovenia § 247 ods. 1 OSP treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie práva.

Preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP).

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Za dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia v intenciách ustanovenia § 250i ods. 1 OSP treba považovať také dôkazy, ktoré vedú k zisteniu, či skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia správneho orgánu, bol pre rozhodnutie správneho orgánu postačujúci.

Správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Vychádzajúc z pripojeného spisového materiálu, včítane projektovej dokumentácie ako i ďalších dôkazov doložených k súdnemu spisu námietky žalobcov uvedené v žalobe nie sú takými námietkami, s ktorými by sa už nebol žalovaný vo svojom rozhodnutí dostatočne podrobne vypořiadal. Tieto námietky nemohli obstať ani v súdnom preskúmvacom konaní ani v súdnom konaní odvolacom.

Pokiaľ ide o žalobcami namietané vzdialenosti medzi prístavbou stavebníkov a jestvujúcou budovou žalobcov nejedná sa o stavbu nového rodinného domu. Poukazovanie na tzv. „odstupové vzdialenosti“ v zmysle § 6 ods. 3 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. nie je namieste, nakoľko prístavbou sa tieto nezmenili a sú v súlade s uvedeným ustanovením. Z obsahu pripojeného spisového materiálu nevyplývalo, že by zo strany stavebníkov objektívne došlo k ohrozeniu či obmedzeniu práv žalobcov ako vlastníkov susediacej nehnuteľnosti a k narušeniu ich pohody bývania.

Žalobcovia v odvolaní neuviedli žiadne relevantné skutočnosti, s ktorými by sa krajský súd nebol podrobne vypořiadal a ktorými by boli preukázali konkrétne porušenie alebo ohrozenie ich subjektívnych práv, alebo preukázali, že správne orgány porušili ustanovenie § 34 ods. 5 Správneho poriadku (§ 140 stavebného zákona).

Odvolací súd zastáva názor, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, ktoré upravujú správne súdnictvo.

Podľa názoru odvolacieho súdu je správny záver prvostupňového súdu, že žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní vychádzali z dostatočne zisteného skutočného stavu veci a dospeli k správnym právnym názorom.

Na základe vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že námietky žalobcov vznesené v odvolaní nie sú opodstatnené. Preto stotožniac sa s právnym posúdením veci krajským súdom uvedeným i v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré zároveň poukazuje, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre podľa § 219 OSP s poukazom na § 250ja ods. 3 OSP veta druhá OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP tak, že žalobcom nepriznal ich náhradu, pretože nebol v tomto v konaní úspešný a žalovanému preto, že mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 30. januára 2008

JUDr. Jana H e n ě k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová